

Թեպետև բախտը մեզ շատ հարվածեց
Երկար դարերով, ահեղ հարվածով,
Թեպետև էսպես ցրվեց, տարածեց,
Ջրգեց հողեհող, փրոեց ծովեծով,

5 Վկա է սակայն բովանդակ երկիր,
Որ մենք կարեվեր ապրում ենք կրկին,
Եվ ուր հասնում է հայի գիրքն ու գիր –
Կենդանի է դեռ Հայության ոգին:

Եվ թարմ աղմուկով մանկունք մեր մատաղ
10 Առաջ են խաղում լուսավոր տենչով,
Եվ թնդում են դեռ հայի երգն ու տաղ
Հարազատ լեզվով, հայրենի շընչով:

Եվ իր փըլատակ տըների տակից
Ելնում է ահա հզոր ժողովուրդ,
15 Իր վեհ ճակատին տանջանք ու թախիծ,
Խորունկ հայացքում մեծ կյանքի խորհուրդ:

Ո՛վ դուք սրբազան Մասիս, Արագած,
Էդ ձեր երկնամուխ գոհար թագերով,
Եվ որ նրանցից վերև խոյացած
20 Փայլատակում եք լույս-պըսականերով –

Սահակ ու Մեսրոպ, և շատ պանծալիք,
Որ լըցրիք Հայոց աշխարհքն ու սրտեր
Հուսավոր կյանքի սիրով երջանիկ
Ու ձըգտում տըվիք – ձըգտել դեպի վեր,

25 Քանի որ դուք կաք, քանի կըմնաք,
Հոյակապ սյուններ Հայության ոգու,
Մենք միշտ անսասան առաջ տի գնանք,
Ինչքան մեր ճամբան լինի ահարկու:

Եվ տոն կըտոնենք էսպես խնդագին,
30 Եվ թող իմանա բովանդակ երկիր –
Ապրում է անմեռ Հայությունը հին,
Ապրում են անմահ իրեն գիրքն ու գիր: